

Onsdag den 27. marts 2019

P8\_TA(2019)0318

## Efter det arabiske forår: vejen frem for MENA-regionen

### Europa-Parlamentets beslutning af 27. marts 2019 om situationen efter Det Arabiske Forår: vejen frem for MENA-regionen (2018/2160(INI))

(2021/C 108/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til dokumentet med titlen »Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe — A Global Strategy for the European Union's Foreign and Security Policy« (»Fælles vision, fælles aktion: Et stærkere Europa — En global strategi for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik«), som blev fremlagt af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) den 28. juni 2016 <sup>(1)</sup>, og til gennemførelsesrapporterne for 2017 og 2018,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument (ENI) <sup>(2)</sup>,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et finansieringsinstrument for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan <sup>(3)</sup>,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 14. juni 2018 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingsamarbejde og internationalt samarbejde (COM(2018)0460),
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 18. november 2015 med titlen »Revision af den europæiske naboskabspolitik« (JOIN(2015)0050) og den fælles rapport fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 18. maj 2017 om gennemførelsen af den reviderede europæisk naboskabspolitik (JOIN(2017)0018),
- der henviser til de fælles meddelelser fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 8. marts 2011 »Et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde« (COM(2011)0200) og af 25. maj 2011 »En ny tilgang til nabolande i forandring« (COM(2011)0303),
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 14. marts 2017 til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Elementer i en EU-strategi for Syrien« (JOIN(2017)0011) og til Rådets konklusioner af 3. april 2017 om Syrien, der tilsammen udgør den nye EU-strategi for Syrien,
- der henviser til prioriteterne for partnerskabet, som Unionen og en række forskellige lande i Mellemøsten, herunder Egypten, Libanon og Jordan, har indgået aftale om,
- der henviser til erklæringen fra NATO-topmødet i 2018,
- der henviser til NATO's Middelhavsdialog og løbende krisestyring og indsats i relation til sikkerhedssamarbejdet i regionen,
- der henviser til den samlede EU-strategi for migration og mobilitet (SSMM),

<sup>(1)</sup> [https://eeas.europa.eu/archives/docs/top\\_stories/pdf/eugs\\_review\\_web.pdf](https://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_review_web.pdf)

<sup>(2)</sup> EUT L 77 af 15.3.2014, s. 27.

<sup>(3)</sup> EUT L 77 af 15.3.2014, s. 85.

Onsdag den 27. marts 2019

- der henviser til EU's tematiske retningslinjer for menneskerettigheder, herunder for dialoger om menneskerettigheder med tredjelande og for menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til de EU-retningslinjer for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI) personer, som blev vedtaget af Rådet den 24. juni 2013,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 25. januar 2017 med titlen »Migration via den centrale Middelhavsrute — Forvaltning af migrantstrømmene og redning af menneskeliv« (JOIN(2017)0004),
- der henviser til den globale migrationsaftale,
- der henviser til De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling,
- der henviser til handlingsplanen vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2015-2019, som Rådet vedtog den 20. juli 2015, og dens midtvejsevaluering fra juni 2017,
- der henviser til det fælles arbejdsdokument fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 21. september 2015 med titlen »Gender Equality and Women's Empowerment: Transforming the Lives of Girls and Women through EU External Relations 2016-2020« (SWD(2015) 0182),
- der henviser til henstilling fra Kvindeudvalget Under Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen med titlen »Participation of women in the leadership positions and decision making: Challenges and prospects«, som blev vedtaget på den 13. plenarforsamling i maj 2017 i Rom,
- der henviser til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW),
- der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
- der henviser til Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet fra september 1995 og til handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling (Kairokonferencen) fra september 1994 samt til resultaterne af de efterfølgende revisionskonferencer,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om revision af den europæiske naboskabspolitik <sup>(1)</sup>,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om de sikkerhedsmæssige udfordringer i Mellemøsten og Nordafrika og udsigterne til politisk stabilitet <sup>(2)</sup>,
- der henviser til sin beslutning af 14. september 2016 om EU's forbindelser med Tunesien i den nuværende regionale sammenhæng <sup>(3)</sup>,
- der henviser til sin beslutning af 18. april 2018 om gennemførelsen af EU's eksterne finansieringsinstrumenter: midtvejsevalueringen i 2017 og den fremtidige arkitektur for perioden efter 2020 <sup>(4)</sup>,
- der henviser til sin henstilling af 30. maj 2018 til Rådet, NF/HR om Libyen <sup>(5)</sup>,
- der henviser til sin beslutning af 14. november 2018 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 <sup>(6)</sup>,

<sup>(1)</sup> EUT C 265 af 11.8.2017, s. 110.

<sup>(2)</sup> EUT C 265 af 11.8.2017, s. 98.

<sup>(3)</sup> EUT C 204 af 13.6.2018, s. 100.

<sup>(4)</sup> Vedtagne tekster, P8\_TA(2018)0119.

<sup>(5)</sup> Vedtagne tekster, P8\_TA(2018)0227.

<sup>(6)</sup> Vedtagne tekster, P8\_TA(2018)0449.

**Onsdag den 27. marts 2019**

- der henviser til samlingerne i associeringsrådet EU-Tunesien den 11. maj 2017 og 15. maj 2018, associeringsrådet EU-Algeriet den 14. maj 2018 og associeringsrådet EU-Egypten den 25. juli 2017,
  - der henviser til Udenrigsrådets konklusioner om Libyen af 6. februar 2017 og 15. oktober 2018 og om Syrien af 3. april 2017 og 16. april 2018,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0077/2019),
- A. der henviser til, at de arabiske opstande, der ramte MENA-regionen i 2011, var et tidspunkt med masseprotester mod autoritære regimer og forringede samfundsøkonomiske vilkår; der henviser til, at en stor del af demonstranterne var unge kvinder og mænd med ønsker om demokrati, frihed, retsstatsprincippet samt en bedre og mere inklusiv fremtid, anerkendelse af deres værdighed og bedre social inklusion og økonomiske udsigter; der henviser til, at omvæltningen af visse regimer og indførelsen af demokratiske reformer gav anledning til store forhåbninger og forventninger;
- B. der henviser til, at størstedelen af befolkningen i MENA-regionen er under 35 år; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden i regionen fortsat er blandt de højeste i verden; der henviser til, at dette fører til social udstødelse, fratagelse af den politiske valgret samt hjerneflugt til andre lande; der henviser til, at alle disse faktorer lå til grund for protesterne i 2011 og igen forårsager protester i nogle lande; der henviser til, at unge mennesker i sårbare omgivelser uden magt eller fremtidsudsigter kan blive målgrupper for radikale bevægelser;
- C. der henviser til, at det i de olieimporterende lande navnlig er den globale finanskrisen, faldet i oliepriserne, de demografiske tendenser, konflikter og terrorisme, der yderligere har forværret situationen efter begivenhederne i 2011; der henviser til, at den økonomiske model, som anvendes til at karakterisere disse lande, ikke længere er anvendelig, hvilket har resulteret i en tillidskrise, som skal håndteres hurtigst muligt af de berørte regeringer med henblik på at indgå en ny social kontrakt med deres respektive borgere; der henviser til, at de tiltagende sociale indvirkninger af nedgangen i statsstøtten, arbejdspladserne i den offentlige sektor og de offentlige tjenester, udbredelsen af fattigdom og miljøproblemer, navnlig i de fjerntliggende områder og blandt marginaliserede samfund, fortsat er en kilde til uro og spontane protester i regionen, hvilket sandsynligvis vil tage til i de kommende år;
- D. der henviser til, at det otte år efter Det Arabiske Forår og den politiske udvikling, som har fået landene i Maghreb- og Mashreqregionen til at følge mange forskellige evolutionære veje med hensyn til politik og stabilitet, stadig er afgørende at vurdere, hvordan der kan reageres på de legitime demokratiske forhåbninger og ønsket om bæredygtig stabilitet i regionen samt det presserende behov for arbejdspladser, retsstatsprincippet, forbedring af levevilkårene samt bæredygtig sikkerhed; der henviser til, at det er vigtigt at gøre status over den indsats og politiske holdning, som EU har vedtaget som reaktion på Det Arabiske Forår, og vurdere dens kapacitet til gennemførelse af politikker; der henviser til, at det er afgørende at revurdere og tilpasse EU's politiske ramme for de sydlige nabolande samt dens fremtidige mål og midlerne til at opnå dem, samtidig med at der tages hensyn til de forskelligartede forhold i landene i regionen;
- E. der henviser til, at utilstrækkelig samordning mellem medlemsstaterne og EU undergraver begge parter kapacitet til at udøve en positiv indflydelse i Maghreb- og Mashreqregionen; der henviser til, at de enkelte medlemsstaters indsats i regionen skal være koordineret og i synergi med EU's mål; der henviser til, at EU skal forfølge de mål, der er fastlagt i artikel 8 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union; der henviser til, at EU er nødt til at øge sin politiske og diplomatiske indflydelse; der henviser til, at den langsigtede politiske og økonomiske stabilitet samt modstandsdygtighed i Maghreb- og Mashreqregionen er af grundlæggende strategisk betydning for EU, og at den som sådan kræver en langsigtet, integreret og fremsynet tilgang med hensyn til den politiske ramme og dens mål i overensstemmelse med behovene hos borgerne i partnerlande og EU's strategiske interesser;
- F. der henviser til, at EU's politik for landene i Nordafrika og Mellemøsten har to primære målsætninger, nemlig at fremme politiske og økonomiske reformer i det enkelte land med behørig respekt for landets særlige karakteristika og fremme regionalt samarbejde internt mellem landene i regionen og med EU;

Onsdag den 27. marts 2019

- G. der henviser til, at EU bør spille en central rolle med hensyn til at fremme konfliktforebyggelse, -mægling og -løsning, beskyttelse og fremme af menneskerettigheder, retsstatsprincippet samt rum til civilsamfund såvel som demokratisk og rimelig økonomisk styring i Maghreb- og Mashreqregionen; der henviser til, at et åbent civilsamfund og menneskerettighedsforkæmpernes arbejde i kraft af deres rolle som katalysatorer for sociale forandringer er altafgørende for regionens langsigtede modstandsdygtighed og velstand;
- H. der henviser til, at enhver tilbageholdelse, der sker som følge af udøvelsen af de i folkeretten sikrede rettigheder eller friheder, såsom ytringsfriheden og foreningsfriheden, udgør en vilkårlig tilbageholdelse, som er forbudt i henhold til folkeretten; der henviser til, at i betydelige dele af MENA-regionen har menneskerettighedsforkæmpere, journalister, advokater, politiske oppositionsaktivister og civilsamfundet i almindelighed været udsat for tiltagende systematisk forfølgelse, trusler, angreb, repressalier, juridisk chikane, vilkårlig tilbageholdelse, tortur og mishandling; der henviser til, at EU og medlemsstaterne i væsentlig grad skal optræde deres indsats med henblik på at reagere passende på dette problem;
- I. der henviser til, at der i regionen findes adskillige væbnede konflikter, at tusindvis af mennesker er blevet dræbt og er forsvundet, og at flere millioner er blevet fordrevet; der henviser til, at ISIS/Daesh og andre jihadistgrupper har begået grusomheder, herunder brutale henrettelser og ubeskrivelig seksuel vold, bortførelser og tortur, foretaget tvangskonverteringer og underkastet kvinder og piger slaveri; der henviser til, at børn er blevet rekrutteret og udnyttet til terrorangreb; der henviser til, at der er alvorlige bekymringer over trivselen blandt den befolkning, der i øjeblikket er under ISIS/Daeshs kontrol, og over den mulige udnyttelse af befolkningen som menneskelige skjold under befrielsesfeltet; der henviser til, at disse forbrydelser kan udgøre krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden;
- J. der henviser til, at EU som svar på udviklingen i regionen reviderede sin naboskabspolitik i 2015; der henviser til, at gennemgangen fastlægger et større engagement for medlemsstaterne i relation til den europæiske naboskabspolitik;
- K. der henviser til, at stater og samfunds modstandsdygtighed er blandt de vigtigste prioriteter i EU's globale strategi; der henviser til, at sidstnævnte anerkender, at et modstandsdygtigt samfund, der er præget af demokrati, tillid til institutionerne og bæredygtig udvikling er kernen i en modstandsdygtig stat, hvorimod undertrykkende stater i sagens natur er sårbare på lang sigt;
- L. der henviser til, at de juridisk bindende forpligtelser i disse aftaler, herunder i relation til menneskerettigheder, i relation til de lande, med hvilke EU har indgået associeringsaftaler, bør udgøre grundlaget for forbindelsen og navnlig for de partnerskabsprioriteter, som EU og visse naboskabslande har opnået enighed om;
- M. der henviser til, at den trussel, som først og fremmest påvirker de børn, der bor i de konfliktramte områder i MENA-regionen, ifølge UNICEF er børnearbejde; der henviser til, at 2,1 mio. børn i Syrien og 700 000 syriske flygtningebørn ikke har adgang til uddannelse; der henviser til, at den eksterne fordrivelse, naturkatastroferne, den tiltagende økonomiske ulighed og ulighed mellem kønnene samt den høje ungearbejdsløshed og fattigdom i adskillige lande i MENA-regionen har ført til, at 28 mio. børn har behov for humanitær bistand;
1. bemærker med bekymring, at de fleste af de fredelige demonstranternes legitime forhåbninger om værdighed, menneskerettigheder samt progressive sociale, økonomiske og politiske reformer, otte år efter de første omvæltninger, stadig ikke er blevet opfyldt i de fleste lande; anerkender, at der i nogle tilfælde har været nogle få positive udviklinger, og visse demokratiske gevinster er blevet konsolideret, men påpeger, at de stadig er utilstrækkelige; fordømmer de vedvarende og fortsatte krænkelse af menneskerettighederne, retsstatsprincippet og den udbredte diskrimination af mindretal; er bekymret over den fortsat alvorlige socioøkonomiske situation i regionen og navnlig over den høje grad af ungdomsarbejdsløshed (som navnlig rammer kvinder og unge) og social udstødelse, som i stort omfang er årsag til desillusion og fratagelse af valgetten, navnlig blandt unge mennesker, hvilket skubber dem hen imod fortvivlelse, ulovlig migration som en vej ud eller gør dem mere sårbare over for radikaliserings; understreger, at disse landes økonomiske situation også har stor indflydelse på deres sikkerhedssituation; beklager det vedvarende høje omfang af korrupsion, nepotisme og ansvarsforflygtning i regionen;
  2. understreger, at den langsigtede velstand i landene efter det arabiske forår går hånd i hånd med deres evne til aktivt at sikre beskyttelsen af universelle menneskerettigheder og med etableringen og forankringen af demokratiske og gennemsigtige institutioner, der er engageret i at beskytte borgernes grundlæggende rettigheder; er derfor meget bekymret over de igangværende krænkelse af menneskerettighederne, indskrænkningen eller lukningen af demokratiets og de lokale

Onsdag den 27. marts 2019

civilsamfundsorganisationers råderum, tilbagerulningen af fremskridtene med hensyn til ytringsfriheden — både online og offline — og forsamlings- og foreningsfriheden, undertrykkelsen af menneskerettighedsforkæmpere og undertrykkelsen af mediernes rolle — herunder gennem misbrug af antiterror- og overvågningsteknologi og indskrænkning af retsstatsprincippet — i en række MENA-lande; bemærker med bekymring militærets og sikkerhedstjenesternes særlige rolle og ansvar med hensyn til forværringen af adskillige landes politiske udsigter i kølvandet på Det Arabiske Forår og deres vedholdende og dominerende kontrol med statsmidlerne og de økonomiske ressourcer; opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til at indarbejde denne grundlæggende dimension i passende omfang i deres aftaler med MENA-regionen; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gå sammen med tredjelandregeringer om at sætte en stopper for denne praksis og ophæve repressiv lovgivning samt sikre hensigtsmæssig kontrol med eksporten af europæisk overvågningsteknologi og teknisk bistand; opfordrer indtrængende EU til at prioritere støtte til bestræbelser i parlamenter og civilsamfund på at opnå større ansvarlighed og gennemsigtighed for sikkerhedstjenester og militære tjenester;

3. glæder sig over EU's og medlemsstaternes fortsatte bestræbelser på at fremme demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder samt økonomisk udvikling og den vigtige sammenhæng mellem demokrati og bæredygtig sikkerhed i de lande, der var berørt af Det Arabiske Forår, og anerkender kompleksiteten af en sådan opgave; er imidlertid af den opfattelse, at EU's mål og politikker på trods af et femtenårigt politisk fokus på landene i det sydlige og østlige Middelhavsområde, fornyede politiske tiltag og øgede budgetmidler i kølvandet på Det Arabiske Forår (eller De Arabiske Forår) endnu ikke er nået i det nødvendige omfang (og til tider er situationen endda blevet forværret), og at en reel samfundsøkonomisk integrationsproces endnu ikke er begyndt; understreger, at EU's optræden udadtil over for lande, der befinder sig efter Det Arabiske Forår, bør tage højde for de faktiske forhold og tilpasse de politiske strategier og deres gennemførelse i overensstemmelse hermed; mener, at EU's utilstrækkelige lederskab og manglende initiativ med hensyn til at arbejde hen imod en løsning på langvarige konflikter har svækket EU's evne til at gøre en diplomatisk forskel i regionen; opfordrer EU til i høj grad at støtte De Forenede Nationers fredsprocesser med henblik på løsningen af konflikter i MENA-regionen;

4. minder om de skader og lidelser, som ekstremismen og terrorismen i regionen er skyld i, og fremhæver, at vold er en alvorlig trussel mod stabiliteten i regionen, og at sikkerhedssamarbejde i regionen samt med EU og EU-medlemsstaterne, i fuld overensstemmelse med de internationale menneskerettigheder, fortsat har afgørende betydning for med succes at kunne bekæmpe terrororganisationer såsom Daesh og derved hjælpe befolkningen i regionen til i sidste ende at kunne leve i fred og i et klima præget af stabilitet og fremgang; glæder sig derfor over EU-initiativerne, der har til formål at imødekomme terrortruslen i MENA-regionen; understreger vigtigheden af at styrke kapaciteten for de statslige aktører, som spiller en central rolle med hensyn til at bekæmpe terrorisme og voldelig ekstremisme samt det grundlæggende behov for at fokusere på partnerskaber mellem myndigheder, unge og samfund med henblik på at bekæmpe de underliggende faktorer, der kan gøre samfund sårbare over for voldelig ekstremisme, og tackle de grundlæggende årsager til konflikter;

5. udtrykker bekymring over, at EU på trods af de betydelige politiske og budgetmæssige investeringer og den fortsatte politiske og økonomiske rækkevidde ikke har været i stand til at opnå en reel, omfattende politisk og økonomisk indflydelse, at indvirkningen af EU's politikker fortsat er begrænset, og at EU ikke opfattes som en afgørende forandringsaktør i landene i regionen; påpeger den utilfredshed, som civilsamfundet, lokale NGO'er og unge generelt giver udtryk for med hensyn til, hvordan EU ikke er i stand til fuldt ud at omsætte sin vision til handling på stedet; er bekymret over den stadig mere komplekse politiske situation i Maghreb- og Mashreqregionen og bemærker fremkomsten af nye og fremadstræbende politiske og økonomiske regionale aktører såsom Rusland og Kina ud over de konkurrerende fortællinger og finansieringen fra Golfstaterne og Iran, som forfølger mål, der endda kunne være i modstrid med EU's mål; opfordrer til et stærkere engagement og en klarere vision fra EU's side for at sætte den i stand til at blive en mere central aktør; opfordrer EU til at gå i dialog med civilsamfundsorganisationer med henblik på at føre en politik, der kan leve op til alle demokratiske interessenters forventninger; understreger EU's behov for at indgå i en dialog med alle de politiske aktører i landene i MENA-regionen;

6. fremhæver betydningen af Middelhavsunionen, som er det eneste politiske forum, der samler EU-medlemsstaterne og alle Middelhavslandene; understreger at Middelhavsunionen, som for nylig fejrede sit 10-årige jubilæum, skal spille en større rolle i den fælles håndtering af de udfordringer, vi har til fælles; bemærker med tilfredshed, at det tredje regionale forum for Middelhavsunionen den 8. oktober 2018, som markerede 10-årsjubilæet for Middelhavstopmødet i Paris, anerkendte anvendeligheden af den fortsatte udvikling af forbindelserne mellem Middelhavsunionen og andre aktører i Euro-Middelhavsregionen; opfordrer Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og den højststående repræsentant til i vid udstrækning at genoverveje og genoptage Middelhavsunionsprojektet; opfordrer til anvendelse af dette projekt som et middel til at fremme et tættere samarbejde mellem EU og Middelhavslandene;

Onsdag den 27. marts 2019

7. beklager, at der indgås aftale med lande om prioriteterne i partnerskabet uden nogen form for betingelser og til trods for væsentlige og vedholdende tilbagegang på området for demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet;

8. er af den opfattelse, at den politik, der føres over for Maghreb- og Mashreqlandene, alt for længe var præget af en tilgang, der i for høj grad var baseret på EU's forventninger og mål, som ikke fuldt ud tog hensyn til interesserne og realiteterne i EU's partnerlande, med få incitament og ejerskab fra modtagerlandenes side og for lidt hensyn til forhåbningerne hos den befolkning, som burde drage fordel af EU-politikkerne, og til den enkelte politiske situation i de forskellige lande; beklager, at den indledende indsats efter Det Arabiske Forår (eller De Arabiske Forår) med at indføre strengere betingelser og incitament for levering til modtagerlandene gennem princippet om »mere for mere« ikke har ført til større indflydelse for EU med hensyn til dens evne til at fremme reel forandring inden for demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, økonomisk og social udvikling samt bæredygtig sikkerhed i de fleste lande; understreger, at differentieret og øget gensidigt ejerskab er kendetegnende for den europæiske naboskabspolitik, som anerkender de forskellige niveauer for engagement og afspejler interesserne i hvert land i relation til arten af og fokuset for de enkelte landes partnerskab med Unionen; opfordrer til en mere konsekvent anvendelse af »mere for mere«-princippet ved i forbindelse med bilaterale politikker, programmer og projekter at fastsætte konkrete mål og benchmarks for den øgede støtte; minder om, at målet om demokratisering alene kan opnås på en bæredygtig måde, såfremt det i vid udstrækning forfølges i både byområderne samt i særdeleshed i landområderne i de respektive lande, og fremhæver, at stabilitet bidrager til at udvikle et demokrati, og at en veltilrettelagt og -forberedt proces, som bør omfatte en bred høring og inddragelse af relevante samfundsgrupper og ledere, er gavnlig for dette mål; understreger endvidere, at demokratisering både støtter økonomisk udvikling og styrker retsstatsprincippet;

9. anerkender den indledende indsats, som EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen har gjort i samarbejde og dialog med Europa-Parlamentet med henblik på i væsentlig grad at reformere EU's politiske ramme for de lande, der var berørt af Det Arabiske Forår, og forstærke sin politiske indflydelse i Maghreb- og Mashreqregionen; henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik og dens merværdi for så vidt angår mulighederne for at opnå synergier i aktioner på EU-plan, der bygger på politisk, økonomisk og social dialog, og som understreger sammenhængen mellem samfundsøkonomisk udvikling og bæredygtig sikkerhed samt sikrer tilstrækkelig støtte og gennemførelse gennem de finansielle instrumenter for EU's optræden udadtil; noterer sig revisionen i 2015 af den europæiske naboskabspolitik, der tager sigte på at tage højde for de skiftende scenarier i regionen; insisterer på vigtigheden af dybdegående og årlig landeopdelte rapportering vedrørende gennemførelsen af den europæiske naboskabspolitik; minder også om den afgørende støtte, som Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) har ydet i forbindelse med gennemførelsen af EU's strategiske ramme og handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati og EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder og landestrategier, som har gjort det muligt for EU at handle mere strategisk på dette område, herunder i de sydlige nabolande, og har sikret ansvarlighed, synlighed og effektivitet;

10. understreger behovet for at stræbe mod den mest effektive brug af tilgængelige ressourcer med henblik på at optimere virkningen af EU's optræden udadtil, som bør opnås gennem samhørighed og komplementaritet blandt de finansielle instrumenter for EU's optræden udadtil;

11. gør opmærksom på, hvor komplekst det er at reagere hensigtsmæssigt på migrations- og flygtningestrømmene fra og gennem Maghreb- og Mashreqregionen, et sikkerhedsfokuseret perspektiv på migration, terrorudfordringen og de legitime bekymringer over visse landes skrøbelige situation i regionen og behovet for en stærkere hensyntagen til de krav, som klimaændringerne medfører, samt de udfordringer, der opstår som følge af medlemsstaternes manglende sammenhængende tilgang; er bekymret over, at disse faktorer får EU's indsats i forbindelse med regionen til at være alt for afhængig af en ideologi med kortsigtet stabilitet, hvorved andre vigtige aspekter tilsidesættes; er af den opfattelse, at når stabilitet og sikkerhed bliver de fremherskende mål, fører de til en kortsigtet og kortsynet politisk vision og berøver EU's indsats, der er rettet mod en styrkelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, den nødvendige intensitet; minder om, at fremme af statslig og social resiliens ikke bør føre til, at autoritære regimer fortsætter; gentager, at menneskerettighederne ikke er underlagt migrationsstyrings- eller antiterrorforanstaltninger, og er overbevist om, at en troværdig og sammenhængende politik for stabilitet og bæredygtig sikkerhed kun kan opnås gennem forfølgelse af mere langsigtede interesser og principper såsom inklusiv og gavnlig økonomisk og social udvikling samt styrkelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder inden for rammerne af en menneskecentreret og konfliktsensitiv tilgang; minder imidlertid om, at stabilitet på længere sigt i disse lande kun kan opnås gennem et afbalanceret samspil mellem sikkerhedsmæssige krav og udvikling baseret på retsstatsprincippet og menneskerettighederne;

Onsdag den 27. marts 2019

12. opfordrer EU til at tage hånd om de grundlæggende årsager til migration såsom konflikter, miljøproblemer, ekstrem fattigdom og social udelukkelse samt omdirigere det politiske samarbejde i retning af et mere afbalanceret og lige partnerskab med MENA-regionen med fokus på ungdomspolitikker og investeringer i lokale små og mellemstore virksomheder (SMV'er);

13. bemærker, at visse lande huser millioner af flygtninge, hvoraf størstedelen er kvinder og børn, der lever i fattigdom, hvilket forværrer vold i hjemmet, prostitution af kvinder og unge piger, tvangsægteskaber blandt børn og børnearbejde i samfundet;

14. opfordrer de europæiske institutioner, medlemsstaterne samt nationale udviklingsagenturer til at stræbe efter at indtage en fælles europæisk holdning til regionen med fokus på vores fælles interesser for at sikre en fælles og sammenhængende europæisk strategi med henblik på at opfylde EU's fulde potentiale som en betydningsfuld støtte til demokratiske, økonomiske og sociale reformer;

15. bemærker med særlig bekymring, at civilsamfund og menneskerettighedsforkæmpere i MENA-regionen står over for tiltagende trusler, repressalier, juridisk chikane, vilkårlige tilbageholdelser, tortur og mishandling samt andre former for forfølgelse; understreger, at menneskerettighedsforkæmpere gør et vigtigt stykke arbejde med henblik på regionens udvikling og stabilitet på langt sigt; gentager i denne forbindelse sin opfordring til fuldstændig gennemførelse af EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere; understreger behovet for, at EU's og medlemsstaternes ledere og diplomater på alle niveauer gør opmærksom på individuelle menneskerettighedsforkæmpere, som er i risikozonen, hos tredjelandes regeringer, herunder, hvor det er relevant, gennem offentlige udtalelser, demarcher og løbende dialog, møder med forkæmpere, besøg hos forkæmpere i fængsel og overværelse af forkæmperes retssager; fremhæver, at EU og medlemsstaterne skal øge deres finansiering og kapacitet med hensyn til at støtte menneskerettighedsforkæmpere i risikozonen gennem krisetilskud samt gennem støtte til civilsamfundets beskyttelsesmekanismer såsom ProtectDefenders. eu; glæder sig over Den Europæiske Demokratifonds og EIDHR's konsekvente indsats for at fremme demokrati og respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i EU's sydlige naboland; fastholder, at EU og medlemsstaterne aktivt skal søge at deltage i og støtte de mest sårbare menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktører i hele regionen, herunder i fjerntliggende regioner og landdistrikter, samt dem, der kæmper for LGBTI-personers og oprindelige folks rettigheder, miljø- og jordrettigheder, flygtninges rettigheder og arbejdsrettsforkæmpere samt kvinder, som står over for specifikke risici og trusler som følge af deres køn;

16. bifalder idéen om medejerskab som foreslået i den reviderede ENP; er imidlertid bekymret over, at den risikerer at give autoritære regimer i visse partnerlande mulighed for at vælge prioriteter i henhold til deres nationale dagsorden i stedet for at gå videre i retning af demokratisering; understreger derfor betydningen af en langsigtet politisk ramme og synergier i programmeringen for de lande, der var berørt af De Arabiske Forår, baseret på demokratiets forrang og inddragelsen af alle demokratiske politiske kræfter, samt at retsstatsprincippet, menneskerettighederne og de grundlæggende værdier kommer i første række; gentager, at en styrkelse af disse aspekter samt udvikling af et attraktivt økonomisk klima og støtte til positive reformer er i partnerlandenes og deres befolkningers såvel som i EU's interesse, og opfordrer til strengere betingelser i tilfælde af myndighedernes systematiske overtrædelser af menneskerettighederne; minder om, at partnerlande, som er villige til at forfølge reformer, en tættere politisk dialog, og som opnår mere, bør modtage nye incitament og støtte svarende til deres ønsker og engagement, og kræver en resultatorienteret tilgang i denne henseende baseret på en inklusiv dialog, klare prioriteter og mål; fastholder, at EU-budgetstøtte i tilfælde af myndighedernes systematiske overtrædelser af menneskerettighederne bør omdirigeres til det lokale civilsamfund;

17. støtter ambitionerne blandt alle dem i den nordafrikanske og mellemøstlige befolkning, herunder flertallet af de unge, der ønsker at etablere frie, stabile, velstående, inkluderende og demokratiske lande, der respekterer deres nationale og internationale forpligtelser vedrørende menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder; glæder sig over de demokratiske processer i regionen og det vedvarende partnerskab med EU; opfordrer EU til at tage højde for dette på alle sine politikområder for at øge deres sammenhæng og bistå partnerlandene mere effektivt; fremhæver, at for at en politisk omstilling kan være holdbar, er det vigtigt og nødvendigt at affinde sig med fortiden, og påpeger i denne henseende det vigtige arbejde, der udføres af den uafhængige tunesiske kommission for sandhed og værdighed, som sætter et eksempel for hele regionen;

18. beklager, at det bilaterale efterforsknings- og retssamarbejde i visse tilfælde i forbindelse med EU-borgernes fængsling, vold eller død har været utilstrækkeligt, som f.eks. i forbindelse med den italienske forsker Giulio Regeni; mener, at det er vigtigt at knytte yderligere samarbejde i andre sektorer til væsentlige forbedringer på dette område;

Onsdag den 27. marts 2019

19. er overbevist om, at så længe forudsætningerne for forhandling af vidtgående og brede frihandelsområder (DCFTA'er), som er betinget af demokratiske fremskridt, endnu ikke er på plads, bør EU give øget adgang til bæredygtig handel og investeringer, navnlig til fordel for befolkningerne og økonomierne i de sydlige Middelhavslande, som støtter produktive kapaciteter, moderniseringen af infrastruktur og etablering af attraktive økonomiske forhold, med fokus på det nationale og regionale marked, fremmer anstændigt arbejde, social beskyttelse og en rummelig samfundsøkonomisk udvikling;

20. er af den opfattelse, at EU har svært ved at fremlægge en fremadrettet, rettighedsbaseret og menneskecentreret vision for sin migrations- og asylpolitik, og at der derfor er en stigende risiko for, at nogle lande i regionen kan bruge inddæmning af migranter og deres rolle heri som et argument til at styrke deres egen position i den politiske dialog og politikdialogen med EU; er af den opfattelse, at der bør ydes mere bistand til MENA-landene til at håndtere strømmen af migranter fra Afrika syd for Sahara, og glæder sig i denne sammenhæng over EU's indsats for at håndtere de grundlæggende årsager til migration, men minder om, at der skal gøres en større indsats for at få succes med dette arbejde; mener, at det er vigtigt at inddrage partnerne i MENA-regionen i gennemførelsen af fælles løsninger på spørgsmål som bekæmpelse af menneskehandel; er imidlertid bekymret over den mulige instrumentalisering af EU's udenrigspolitik som »migrationsstyring« og understreger, at alle forsøg på at samarbejde med lande, der var berørt af Det Arabiske Forår, herunder oprindelses- og transitlande, om migration må gå hånd i hånd med forbedringen af menneskerettighederne i disse lande og opfylde den internationale menneskerettigheds- og flygtningelovgivning; understreger, at migrationsstrømmene er en udfordring, som er fælles for landene i MENA-regionen (oprindelses- og transitlande) og EU-landene (bestemmelseslande); understreger derudover betydningen af en politisk ramme, der fremmer demokratisk, politisk og socioøkonomisk inklusion som gensidigt forstærkende faktorer, herunder med hensyn til at fremme betingelser for et sikkert og værdigt liv for mennesker i regionen og reducere tvangsfordrivelse;

21. påpeger risikoen for, at EU's indsats i regionen og medlemsstaternes tilgang gennem bilaterale forbindelser måske undergraves af medlemsstaternes ukoordinerede og unilaterale tilgange, og at EU's evne til at gøre en politisk forskel som følge heraf måske går tabt; glæder sig i denne forbindelse over det forslag, som Kommissionens formand har fremsat om at bevæge sig ud over kravet om enstemmighed i Rådets afgørelser på fælles udenrigs- og sikkerhedspolitiske områder, da det kunne hjælpe EU med at tale med én stemme, stå sammen om en klar strategi i sine udenrigspolitiske forbindelser og få større indflydelse; mener, at medlemsstaterne bør involvere sig mere og bedre i ENP, jf. gennemgangen i 2015 af ENP, selv om dette er positivt; understreger betydningen og dybden af forbindelserne mellem flere medlemsstater og deres befolkninger og mange lande i det sydlige Middelhav; opfordrer i denne forbindelse EU's medlemsstater til at styrke koordineringen af deres foranstaltninger i regionen og at undersøge, hvordan de kan handle mere effektivt;

22. opfordrer EU og medlemsstaterne til under hensyntagen til, hvad der er opnået i EU i kampen mod korruption, at styrke deres programmer for retligt samarbejde med partnerlandene i regionen for at fremme udveksling af bedste praksis og etablere effektive regelsæt med henblik på bekæmpelse af korruption; mener, at reformer af den offentlige administration og den offentlige sektor i de sydlige nabolande bør prioriteres sammen med bekæmpelse af korruption og bør forfølges gennem øgede finansielle ressourcer, kapacitetsopbygning og et tættere samarbejde med medlemsstaterne samt støtte til civilsamfundsaktører inden for korruptionsbekæmpelse, gennemsigtighed og ansvarlighed;

23. gentager, at fremme og beskyttelse af menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet er nogle af de centrale principper i EU's udenrigspolitik; er bekymret over EU-medlemsstaternes fortsatte eksport af våben og sikkerhedsudstyr, herunder overvågningsteknologi, der anvendes til intern undertrykkelse, til myndigheder i regionen, som ikke respekterer menneskerettighederne og den humanitære folkeret; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til strengt at overholde Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militært teknologi og -udstyr<sup>(1)</sup>, hvoraf det bl.a. fremgår, at eksportlicenser skal afvises, hvor der er en klar risiko for, at den militært teknologi eller det militærudstyr, som skal eksporteres, kan anvendes til intern undertrykkelse eller til at begå alvorlige overtrædelser af den humanitære folkeret; gentager sin holdning fra Europa-Parlamentets ændringer om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en EU-ordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed, teknisk assistance og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse, som blev vedtaget den 17. januar 2018<sup>(2)</sup>; opfordrer indtrængende EU's medlemsstater til at tillægge denne sag den største betydning med hensyn til at forsøge at nå frem til en aftale i Rådet;

(<sup>1</sup>) EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

(<sup>2</sup>) EUT C 458 af 19.12.2018, s. 187.



Onsdag den 27. marts 2019

24. mener, at de aftalte partnerskabsprioriteter mellem EU og partnerlandene i ENP udtrykkeligt bør henvide til den relevante associeringsaftale, navnlig menneskerettighedsklausulen, der sikrer, at menneskerettigheder udgør et vigtigt og tværgående aspekt af de aftalte partnerskabsprioriteter, som skal drøftes på alle niveauer, navnlig det højeste politiske niveau, og ikke begrænses til møder i underudvalg på lavt niveau;

25. opfordrer til mere rummelighed og tættere inddragelse af det lokale civilsamfund i identificeringen af behovene i partnerlandene; glæder sig over EU-Udenrigstjenestens og Kommissionens bestræbelser på at udvide civilsamfundets rækkevidde og inddrage den private sektor og opfordrer dem til at gøre mere i denne henseende; understreger behovet for at sikre deltagelse af uafhængige repræsentanter for civilsamfundet, herunder uregistrerede menneskerettighedsgrupper og menneskerettighedsforkæmpere, og beklager, at dette navnlig hindres i tilfælde, hvor dialog og støtte går gennem regeringskontrollerede agenturer eller udelukkende fokuserer på regeringsvenlige organisationer; mener, at EU bør gøre det lettere at få adgang til tilgængelige midler for mindre og lokale civilsamfundsorganisationer (CSO'er), herunder arbejdsmarkedets parter, og strømline ansøgningsprocedurerne og fokusere på lokale CSO'er; påpeger, at der blandt lokale samtalepartnere i civilsamfundet er en udbredt opfattelse af, at EU primært har fokus på store, internationale CSO'er; opfordrer EU til at investere flere ressourcer i at fremme kapacitetsopbygning hos lokale CSO'er og fremme styrkede partnerskaber mellem dem og store internationale CSO'er samt forbedre arbejdsmarkedets parter kapacitet til social dialog med regeringen med henblik på at øge lokalt ejerskab;

26. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at intensivere sin indsats for at udveksle bedste praksis, når det gælder kvinders rolle i det offentlige liv;

27. understreger, at kvinders engagement og styrkelse af kvinders indflydelse og status inden for de offentlige, politiske, økonomiske og kulturelle områder i landene i MENA-regionen er en afgørende faktor for at opnå stabilitet, fred og økonomisk velstand på lang sigt; understreger, at kvinders deltagelse i fredsskabende processer og mægling i de lande, hvor det arabiske forår har ført til en vedvarende konflikt, er afgørende for at genoprette et ikkevoldeligt samfund; mener, at kvinders adgang til uddannelse med støtte fra CSO'er og ligestilling mellem kønnene er afgørende for at opnå dette;

28. fremhæver, at styrkelsen af de lokale myndigheder bidrager til at formidle demokrati og retsstatsprincipper; opfordrer derfor til at fremme decentraliseringsprocesserne og styrke regionernes aktionsmidler gennem udvikling af den lokale autonomi; tilskynder til og støtter partnerskaber med EU-medlemsstater og decentraliserede samarbejdsprojekter, som ledes af medlemsstaternes lokale myndigheder med henblik på at udvikle den kommunale og regionale forvaltning i landene i regionen;

29. minder om vigtigheden af at sikre tilstrækkelig synlighed for EU's indsats og EU's bistand og investeringer i regionen ved hjælp af øget strategisk kommunikation, offentlig diplomati, mellemfolkelige kontakter, kulturelt diplomati, samarbejde om uddannelsesmæssige og akademiske forhold samt aktiviteter til fremme af Unionens værdier; opfordrer navnlig til at genindsætte en særlig EU-repræsentant for det sydlige Middelhav, som skal stå i spidsen for EU's engagement i regionen og øge EU's synlighed;

30. mener, at hver EU-delegation bør påtænke regelmæssige høringer af eksperter og repræsentanter for civilsamfundsorganisationer og navnlig oprette rådgivende råd på højt niveau, som afspejler det pågældende lands sociale, økonomiske og politiske mangfoldighed, bestående af indflydelsesrige personer fra erhvervslivet, medierne, kulturlivet, den akademiske verden, civilsamfundet og fremtrædende unge samt arbejdsmarkedets parter og førende menneskerettighedsforkæmpere fra det pågældende land, som kan levere input til de politiske prioriteter og den politiske struktur, der er udformet af EU, med henblik på at øge EU's kapacitet til at gøre en politisk forskel og fremme ejerskab og bred støtte i modtagerlandene;

31. er overbevist om, at unge bør være et primært fokus i EU's indsats over for regionen med en tværsektoriel tilgang; opfordrer til, at ungdomspolitikker integreres i alle Unionens politikker i MENA-regionen; mener, at det er afgørende at udtænke holdbare løsninger svarende til omfanget af ungdomsarbejdsløsheden, og understreger betydningen af at fremme muligheder for anstændige arbejdspladser, iværksætter og selvstændigt arbejde; foreslår i denne forbindelse, at hver EU-delegation arbejder på at oprette uformelle ungdomsråd bestående af unge ledere fra det politiske og sociale liv, erhvervslivet, medierne, kulturlivet og civilsamfundet med henblik på at bidrage med input og rådgivning vedrørende politiske prioriteter, EU-politikkers evne til at gøre en forskel i landet og indføre et yderligere element af ansvarlighed i forbindelse med politiske valgmuligheder; opfordrer de europæiske politiske familier og tænketanke til at engagere sig i øget udveksling med aktive lokale unge fra MENA-landene med henblik på at fremme deres indflydelse, uddannelse og kapacitetsopbygning, således at de bliver rustet til at stille op til lokalvalg og bliver nye aktører til positive forandringer i deres respektive lande;

Onsdag den 27. marts 2019

32. opfordrer EU til at bistå sine partnere i deres håndtering af de grundlæggende årsager til radikaliserings, såsom fattigdom, arbejdsløshed, social og politisk udstødelse samt samfundets manglende evne til at tage hånd om folks behov og skabe muligheder for de unge, gennem et øget samarbejde med MENA-regionen, der har mennesker, navnlig unge mennesker, som sit fokus; opfordrer EU til at støtte unges adgang til iværksætteri, f.eks. ved at tilskynde til og støtte investeringer i nyetablerede virksomheder; mener, at EU's indsats i forbindelse med regionen bør lægge større vægt på inklusiv økonomisk og social udvikling for at fremme jobskabelse, unges beskæftigelsesegnet, indførelse af uddannelse, der er bedre tilpasset arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedsrettighedsreformer, sammen med reformer, der tager sigte på at etablere stærke, universelle sociale beskyttelsessystemer, med særligt fokus på de mest sårbare grupper; opfordrer EU til at investere flere ressourcer i foranstaltninger, som har til formål at forbedre adgangen til kvalitetstjenester for alle, såsom uddannelse og sundhed, og øge sin indsats for at forbedre den sociale dialog og fremme lovgivningsreformer vedrørende foreningsfrihed, forsamlingsfrihed og ytringsfrihed, pressefrihed, bekæmpelse af korrupsion og sikring af adgang til ressourcer og oplysninger som en vigtig bestanddel til stabilitet og til et åbent, dynamisk og modstandsdygtigt samfund;

33. er meget bekymret over optrapningen af spændingerne i regionen; fordømmer instrumentaliserings af religiøse forskelle med henblik på at starte politiske kriser og sekteriske krige;

34. opfordrer EU til at være en stærk støtte for landene i MENA-regionen i deres bekæmpelse af farerne for religiøs radikalisme, som især arbejdsløse unge er udsat for;

35. mener, at der er behov for mekanismer til at standse finansieringen af terrorisme gennem offshore-enheder med inddragelse af stater og finansielle institutioner såvel som til at standse våbenhandel og køb og salg af energiressourcer og råmaterialer, der kommer terrorgrupper til gode;

36. påpeger udfordringerne i forbindelse med klimaændringer, ørkendannelse og vandmangel, som i høj grad påvirker regionen; opfordrer kraftigt politikerne samt alle aktører i både EU og MENA-regionen til at optrappe deres samarbejde med partnerlandene, herunder lokale myndigheder og CSO'er, om energisikkerhed og fremme vedvarende og bæredygtig energi samt målene om energieffektivitet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Parisaftalen; fremhæver muligheden for, at regionen kan rykke sig i sin energiomstilling gennem øget udnyttelse af vedvarende energikilder, der rummer stort økonomisk potentiale for mange af MENA-landene; påpeger muligheden for bæredygtig vækst og jobskabelse, som dette ville medføre, samt mulighederne for regionalt samarbejde om energi- og klimaændringer; understreger i denne henseende den mulighed, som de seneste opdagelser af naturgasreserver i det østlige Middelhav kan betyde for alle de involverede lande;

37. påpeger, at en åbning af den private sektor og yderligere differentiering af økonomier kan bidrage til den længe ønskede jobskabelse i området, navnlig for unge og kvinder; glæder sig over de positive tegn på opsving i turistbranchen i området og anerkender den store mulighed med hensyn til at fremme bæredygtig vækst og jobmuligheder, og opfordrer EU til navnlig at være opmærksom på og støtte de områder, som er påvirket af infrastrukturmæssige og/eller sikkerhedsmæssige udfordringer; opfordrer EU til at øge sin støtte til de lande, som er mere villige til at satse på demokratisering, retsstatsprincippet, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, ved hjælp af alle tilgængelige finansielle redskaber, fra makrofinansiel bistand og det europæiske naboskabsinstrument til den europæiske eksterne investeringsfond samt det kommende instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI);

38. minder om behovet for i større grad at udnytte det stort set uudnyttede potentiale for innovation og dynamik i den private sektor i regionen; opfordrer EU til at optrappe dialogen og den finansielle og tekniske bistand i denne henseende; glæder sig over initiativer som Startup Europe Mediterranean (SEMED), som skal kortlægge og etablere et netværk mellem opstartsvirksomheder, investorer, universiteter, forskningsinstitutioner og politikere på de to Middelhavskyster, som en vigtig faktor med hensyn til at stimulere vækst og innovation, jobskabelse og bæredygtig vækst;

39. understreger betydningen af at forbinde alle reformer og investeringer samt EU's foranstaltninger i området med opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling og bæredygtig udvikling generelt;

**Onsdag den 27. marts 2019**

40. fremhæver merværdien af det parlamentariske diplomati og de regelmæssige bilaterale interparlamentariske møder, som Parlamentet afholder med kolleger fra de sydlige nabolande, som et redskab til udveksling af erfaringer og fremme af gensidig forståelse; påpeger betydningen af de fælles parlamentariske udvalg i denne henseende som et unikt instrument til at formulere ambitiøse fælles politikker mellem EU og dens nærmeste partnere; tilskynder EU's nationale parlamenter til at afholde bilaterale interparlamentariske møder inden for rammerne af ENP; understreger endnu en gang, at politiske partier i de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet kan spille en rolle i denne henseende; er af den opfattelse, at dialogen mellem Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter i EU og parlamenterne i de sydlige nabolande kan udgøre en meget værdifuld mulighed for at fremme den regionale dialog og det regionale samarbejde i de sydlige nabolande; påpeger i denne forbindelse den vigtige rolle, som Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen kunne spille som et sted, hvor der kan sættes skub i den regionale integration og sættes en ambitiøs politisk og økonomisk dagsorden for denne organisation; bemærker overlappningen mellem Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen og Den Parlamentariske Middelhavsforsamling; er af den opfattelse, at Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen bør spille en større rolle inden for Middelhavsunionens regionale ramme, idet den sikrer gennemsigtighed og parlamentarisk tilsyn med aktiviteter i Middelhavsunionen, navnlig projekter, der er mærket med Middelhavsunionen;

41. understreger, at kvinder kan være stærke drivkræfter bag fremme og opbygning af fred, konfliktløsning og stabiliseringsprocesser, og fremhæver den afgørende rolle, som kvinder spiller med hensyn til at forebygge radikaliserings og bekæmpe voldelig ekstremisme og terror; minder om, at kvinders deltagelse på alle beslutningsniveauer i udformningen og gennemførelsen af disse strategier bidrager til politikernes og programmernes effektivitet og holdbarhed; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte kvinder i MENA-regionen og organisationer, der forsvarer og fremmer deres rettigheder; fremhæver behovet for let adgang til domstolsprøvelse og retsopgør, idet der fokuseres på kvinder, som har overlevet konfliktrelateret seksuel vold;

42. gentager opfordringen fra Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen til støtte til et Euro-Middelhavsprojekt om kønsskævheder, som skal indeholde en analyse af andelen af kvinder i nationale og regionale parlamenter og i lokale institutioner; mener, at Kvindeudvalget under Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling i Europa-Parlamentet hvert år bør modtage oplysninger om indikatorer for kønsskævheder i Euro-Middelhavsregionen;

43. minder om, at kvinders rettigheder, styrkelse af kvinders stilling, ligestilling mellem mænd og kvinder, børns rettigheder, religions- og trosfrihed og retten til ikkeforskelsbehandling af etniske og religiøse mindretal og sårbare grupper, herunder personer med handicap og LGBTIQI-personer, er grundlæggende rettigheder og centrale principper i EU's optræden udadtil;

44. opfordrer til at styrke den del af ENP, som vedrører ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder i overensstemmelse med prioriteterne i GAP II; glæder sig over de nylige reformer, der er godkendt i nogle af landene på områder såsom ansvarsfritagelse for voldtægtsforbrydere, som efterfølgende gifter sig med deres ofre, vold mod kvinder og arverettigheder; opfordrer til stærk håndhævelse af sådanne love; er imidlertid bekymret over, at situationen for kvinder generelt ikke er blevet forbedret i de fleste lande, der er berørt af Det Arabiske Forår; understreger, at kvinders engagement og styrkelse af kvinders indflydelse og status i den offentlige, politiske, økonomiske og kulturelle sfære i landene i regionen er en afgørende faktor for at fremme stabilitet, fred og økonomisk velstand på lang sigt; mener, at kvinders adgang til uddannelse er afgørende for at opnå dette; er endvidere bekymret over, at kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet i regionen er en af de laveste i verden, hvilket forårsager social udelukkelse og et betydeligt tab for økonomien som helhed; påpeger betydningen af at tage spørgsmålet op som et grundlæggende element af økonomisk vækst og social samhørighed; bemærker også, at kvinderettighedsforkæmpere oplever vilkårlig tilbageholdelse, juridisk chikane, smædekampagner og intimidering;

45. fordømmer den udbredte forfølgelse af LGBTI-personer og LGBTI-rettighedsforkæmpere i hele MENA-regionen, herunder juridisk chikane, tortur, fysiske angreb og smædekampagner; opfordrer Kommissionen, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne til aktivt og konsekvent at forsvare menneskerettighedernes udelelighed, herunder LGBTIQI-rettigheder, inden for rammerne af deres samarbejde med MENA-staterne og understreger, at disse rettigheder skal respekteres gennem statslig praksis og lovgivning;

46. opfordrer MENA-landene til at spille en aktiv rolle i bekæmpelsen af alle former for vold mod kvinder; opfordrer MENA-landene til at undertegne og ratificere Istanbulkonventionen, der er et instrument til bekæmpelse af vold mod kvinder og piger, herunder vold i hjemmet og kvindelig kønslemlæstelse; opfordrer navnlig de lande, der endnu ikke har gjort det, til at revidere deres lovgivning ved at tilføje bestemmelser om kønsbaseret vold og æresforbrydelser, ved at gøre trusler om sådanne handlinger til en forbrydelse og ved at pålægge strengere straffe for alle forbrydelser af denne art;

Onsdag den 27. marts 2019

47. opfordrer landene i MENA-regionen til at anvende Beijinghandlingsplanen for kvinders adgang til uddannelse og sundhed som grundlæggende menneskerettigheder, herunder adgang til frivillig familieplanlægning og seksuel og reproduktiv sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder, som f.eks. adgang til gratis prævention, sikker og lovlig abort og uddannelse i sex og samlivsforhold for piger og drenge;

48. er bekymret over begrænsningerne i adgangen til offentlig sundhedspleje og navnlig i adgangen til seksuel og reproduktiv sundhed, navnlig for kvinder og piger i landdistrikterne;

49. opfordrer indtrængende alle disse lande til at ratificere og ophæve alle eksisterende forbehold over for CEDAW; opfordrer indtrængende disse lande til at træffe passende foranstaltninger til at styrke ligestillingen mellem mænd og kvinder i samfundet, f.eks. ved at vedtage nationale handlingsplaner, der omfatter effektive ligestillingsforanstaltninger i samarbejde med kvindeorganisationer og andre af civilsamfundets aktører;

50. mener, at EU bør udvikle en mere omfattende tilgang til bistand til uddannelsesreform i partnerlandene og afsætte relevante ressourcer og programmer til tidlig uddannelse, herunder førskoleniveau, samt til at sikre udvikling af kompetencer og færdigheder, herunder digitale færdigheder, tilstrækkelig faglig og boglig uddannelse og iværksætteruddannelsesprogrammer, kritisk tankegang og social opmærksomhed i samfundet som helhed og fra en meget ung alder; understreger betydningen af at tilbyde kvalitetsuddannelse som et middel til at styrke unge mennesker og social samhørighed;

51. glæder sig over programmer udviklet af sekretariatet for Middelhavsunionen såsom Med4Jobs som et redskab til at løse problemet med unges og kvinders beskæftigelsesegnethed i Middelhavsområdet; opfordrer Middelhavsunionens medlemsstater til at pålægge dens sekretariat at fokusere arbejdet på den økonomiske og sociale udvikling i MENA-landene med henblik på at støtte konsolideringen af overgangsprocessen og samtidig rette særlig opmærksomhed mod kvinder og piger;

52. opfordrer endnu en gang Kommissionen til at reagere på Parlamentets forslag om at oprette et ambitiøst Erasmusprogram for Euro-Middelhavsområdet, der er adskilt fra Erasmus+, med øremærkede midler og en ambitiøs dimension med hensyn til anvendelsesområde og tilgængelige ressourcer og med et fokus ikke alene på uddannelser på primærtrinnet og sekundærtrinnet og på videregående uddannelser, men også på erhvervsrettet og faglig uddannelse; gentager, at investeringer i unge vil give et solidt grundlag for regionens langsigtede modstandsdygtighed og velstand; opfordrer Kommissionen og Parlamentet til at øge omfanget og deltagelsen af deres europæiske besøgsprogram og lette deltagelsen af unge og kvindelige politiske ledere; opfordrer endvidere EU til at støtte reformer med henblik på at modernisere uddannelsessystemerne i disse lande;

53. gentager sin støtte til finansiering af akademiske og erhvervsuddannelsesmæssige programmer med henblik på at skabe brede reserver af professionelle færdigheder i MENA-landene samt foranstaltninger som mobilitetschartret for Erasmus+, som så vidt muligt bør udvides til alle MENA-lande ved hjælp af fleksible og nye værktøjer som mobilitetspartnerskaber;

54. fordømmer igen kraftigt de grusomheder og udbredte krænkelse af menneskerettighederne og den humanitære folkeret, der er begået under konflikten, og navnlig de handlinger, der er begået af Assadregimets styrker, herunder med støtte fra dets allierede, samt af terrororganisationer, der er opført på FN's lister; beklager dybt de gentagne fejlslåede regionale og internationale forsøg på at ende krigen, og opfordrer indtrængende til et fornyet og intensiveret globalt samarbejde om at opnå en fredelig og holdbar løsning på konflikten; understreger, at der ikke bør være nogen tolerance eller straffrihed for de forfærdelige forbrydelser, der er begået i Syrien; gentager sit krav om en uafhængig, upartisk, grundig og troværdig efterforskning og retsforfølgning af de ansvarlige og støtter det arbejde, der udføres af den internationale, upartiske og uafhængige mekanisme om internationale forbrydelser, der er begået i Den Syriske Arabiske Republik siden marts 2012 (IIIM); opfordrer desuden til støtte for civilsamfundsorganisationer og NGO'er, som indsamler og bidrager til at bevare dokumentation af menneskerettighedskrænkelser og krænkelse af den humanitære folkeret;

55. beklager, at der siden revisionen i 2015 af ENP kun er én rapport, af 18. maj 2017 om gennemførelsen af revisionen af den europæiske naboskabspolitik (JOIN(2017)0018), som har vurderet udviklingen i naboskabet på regionalt plan trods forpligtelsen i meddelelsen fra 2015 om revisionen af ENP til at udarbejde løbende rapporter på naboskabsplan samt landespecifikke rapporter, herunder oplysninger om grundlæggende frihedsrettigheder, retsstatsprincippet, ligestilling

**Onsdag den 27. marts 2019**

mellem kønnene og menneskerettighedsspørgsmål; opfordrer til, at landespecifikke og regionale rapporter skal indeholde tilstrækkelige resultatanalyser og menneskerettighedsbaserede konsekvensanalyser af EU's og medlemsstaternes politikker;

56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og NF/HR.

---